

Задължителното застраховане на работниците за трудова злополука

ЗАСТРАХОВАТЕЛИТЕ СЕ СТРЕМЯТ ДА ПРИВЛЕКАТ ГОЛЯМ БРОЙ КЛИЕНТИ С НИСКИ ТАРИФИ, КОИТО НЕ ОТРАЗЯВАТ РЕАЛНИЯ РИСК

(Продължава от стр. 7)

Обърнахме се към ТОТЮ МЛАДЕНОВ, изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, за отговор на неудобните въпроси за контрола по тази застраховка

УВАЖАЕМА
ГОСПОЖА
СТОЯНОВА,

Позоваването в писмото ви на „твърдение на застрахователи... че в момента няма контрол“ по изпълнение на нормативно определените задължения на работодателите да застраховат за трудова злополука наетите от тях работещи, упражняващи рисков професии, е неоснователно.

През 2006 г. инспекторите по труда са извършили 36 036 проверки (от които 1917 за периодичен контрол в рискови производства и дейности и 428 за разследване на трудови злополуки и професионални заболявания) в 29 291 предприятия от всичките 99 икономически дейности на националното стопанство. Периодичният контрол в 53 за 2006 г. рискови производства и дейности е приоритетно направление в инспектирането по труда, като воденият за целта регистър в агенцията системно се актуализира. Само в миннодобивната промишленост, нефто- и газодобива са извършени 526 специални проверки за периодичен контрол. Съдържателен елемент от специалната проверка за периодичен контрол или за разследване на трудова злополука е и изпълнението на работодателското задължение за задължително застраховане на работещите за трудова злополука, упражняващи рискови професии. Подобен елемент може да присъства и в проверка по повод сигнал и жалба. Не е свойствено за инспекторите по труда обаче да регистрират, отчетят и систематизират констатираното за въпросните застраховки в такива проверки, резултатите от тях и отчетнически да отразяват предприеманите принудителни мерки в исканията от вас разрези. Досега национални инспекционни кампании, изрично посветени на застраховането за трудова злополука за рискови професии, не са провеждани.

Административнонаказателната отговорност за нарушения на трудовото законодателство е уредена в гл. XIX на Кодекса на труда, откъдето може да се осведомите за конкретния размер на санкциите. Не водим отчетност на санкционирани фирми за случаи на незастраховане за трудови злополуки на работещи с рискови професии.

Неизпълнението на задължението за задължително застраховане за трудова злополука на миньорите от рудник „Ораново“ е нарушение на чл. 52, ал. 1 от Закона за ЗБУТ. На работодателя на рудника е съставен акт за установяване на административно нарушение и ще бъде наказан с имуществена санкция в размер от 1500 до 5000 лв.

Инспекцията по труда е оправомощена да налага санкции на нарушителите на нормите и изискванията на трудовото законодателство, като за конкретно формулираните ѝ от законодателя правомощия можете да се осведомите от Кодекса на труда.

С уважение,
Изпълнителен директор:
(инж. Т. Младенов)

ОФИЦИАЛНАТА СТАТИСТИКА

У нас показва, че броят на трудовите злополуки в България във всички икономически сектори през 2005 г. е бил 4167, като от тях 1284 са се случили с жени. За хората това означава най-малкото 4167 семейни трагедии. За работодателите това са 197 900 загубени календарни работни дни. За държавата това пък означава намален вътрешен продукт и увеличени разходи за социално осигуряване и медицинско обслужване. През цялата 2005 г. най-много трудови злополуки са били регистрирани в сектора „Транспорт, складиране и съобщения“ - 461, следват ги злополуките в добивната промишленост - 346, а на трето място са тези в строителството - 337. Общо 87 са били смъртните случаи вследствие на трудови злополуки, от тях в строителството - 21, следват ги тези в търговията, ремонта и техническото обслужване на автомобили и мотоциклети, на лични вещи и на стоки за домакинството - 11.

ОТ ДРУГАТА СТРАНА НА БАРИЕРАТА

ВЛАДИМИР ТОПАЛОВ, председател на Синдикална миньорска федерация „Подкрепа“

Злополуката в мина „Ораново“ е много тъжен факт. Причината за инцидента е ясна - взрив на газ „гризу“ (метан с въглищен прах).

На въпроса ни защо миньорите нямат застраховки получихме отговор, че службата по „Трудова медицина“ не е направила оценка на риска за оценка на размера на застраховките и затова мениджмънтът на фирмата не е успял да сключи задължителната застраховка. В това отношение работодателят е отговорен. Трябва да се търси отговорност директно от управителя Валентин Манов, защото оправданията не са издържани.

Друго нарушение е, че миньорите са работили с официално обявеното заплащане 260 лв. по документи и на толкова са се осигурявали, но реално парите, които са получавали, са около 1000 лева.

Рудникът няма да бъде затворен и така миньорите няма да загубят препитанието си, което се оказа доста рисковано при условията, при които работят.

Независимо че трудовият травматизъм в нашия отрасъл по принцип е висок през периода 1995-1996 г., през последните няколко години този показател изостава в сравнение с отрасъл строителство.

За съжаление при нас злополуките са с много по-тежки последици. Ако през 1995 г. сме отчитали по-голям брой злополуки с по-малка смъртност, в момента броят им намалява, но изходът е доста по-трагичен и смъртните случаи са неизбежни.

Затова застраховането е задължително в нашия отрасъл. Ние като синдикална организа-

ция се договаряме с предприятията и съставяме комисия за избор на застрахователни компании според най-добрите оферти. Ние избираме компаниите - работили сме с ДЗИ, „Алианс България“, „Армеец“, „Дженерали България“, „Витоса“, ING. В момента ние изискваме от работодателите да правят застраховката.

Около 3 милиарда лева, натрупани от 1990 г. до днес, трябва да се изплатят като обезщетение на миньори заради професионални заболявания и трудови злополуки. Тези пари са натрупани след решение на съда по подадени иски от страна на работниците. Те обаче по една или друга причина не са могли до момента да си получат обезщетенията. Една част от тях вече са пенсионери, друга част пък са починали и наследниците са търсели парите, тъй като имат съдебни решения.

Не е регламентирано и няма кой да им изплати обезщетенията, тъй като една част от предприятията в голямата си част са били държавни, по-късно приватизирани. Новите собственици не носят тази отговорност, че следва да им платят, тъй като е станало по друго време. Държавата казва, че няма какво да се направи в момента и че парите са много. (Следва)

Темата разработи ИЛЕАНА СТОЯНОВА
(Мнения на застрахователите в следващия брой)
Снимки ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ

БЪЛГАРСКИ
ИМОТИ

ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ КОМПАНИИ

MEMBER OF
VIENNA
INSURANCE GROUP

1408 София
ул. Балша бл. № 8

тел. 02/ 915 8787
факс 02/ 915 8798

e-mail: office@bulgarskiimoti.bg
http://www.bulgarskiimoti.bg